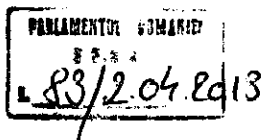
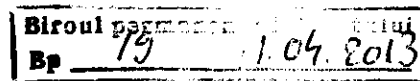

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

366
22032013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*”, inițiată de domnul senator Alexandru Cordoș – PSD (Bp. 19/2013).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. c) și a art. 38 alin. (1) lit. c) din *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*. Scopul soluțiilor legislative preconizate este acela de a institui dreptul consilierilor locali și județeni „*de a cumula indemnizația de șomaj cu venituri mai mici decât aceasta*” și, anume, cu indemnizația de ședință acordată potrivit art. 34 alin. (1) și alin. (2) din *Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare*, pentru participarea la ședințele ordinare ale consiliului și ale comisiilor de specialitate, al cărei quantum este până la 5% din indemnizația lunară a primarului, președintelui consiliului județean sau primarului general al Municipiului București, după caz.

II. Observații

1. Precizăm că, potrivit art. 17 alin. (1) lit. c) raportat la art. 38 alin. (1) lit. c) din *Legea nr. 76/2002*, pot beneficia de acest drept persoanele

căroră le-au încetat mandatul pentru care au fost numite sau aleși, de la data încetării mandatului:

„Art. 17 (1) În vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art. 16 lit. a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații: c) le-a încetat mandatul pentru care au fost numiți sau aleși, dacă anterior nu au fost încadrați în muncă sau dacă reluarea activității nu mai este posibilă din cauza încetării definitive a activității angajatorului;

Art. 38 (1) Indemnizația de șomaj se acordă persoanelor prevăzute la art. 17, la cerere, după caz, de la data:

c) încetării mandatului pentru care au fost numite sau alese”.

Conform art. 19 lit. c) din Legea nr. 76/2002, *„În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii: persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;”.* Astfel, în perioada în care se exercită o funcție electivă, conform art. 19 lit. c) din Legea nr. 76/2002, aceste persoane sunt asigurate obligatoriu prin efectul legii, astfel că această calitate de asigurat este incompatibilă cu cea de șomer indemnizabil.

Funcția de consilier local este funcție electivă, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali*, *„Prin aleși locali, în sensul prezentei legi, se înțelege consilierii locali și consilierii județeni, primarii, primarul general al municipiului București, viceprimarii, președinții și vicepreședinții consiliilor județene”.*

În *Expunerea de motive* se susține faptul că aceste modificări și completări propuse au scopul punerii de acord a acestora cu art. 34 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 76/2002, care dispune:

„Art. 34 alin. (1) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

b) nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare”.

În art. 15 din *Hotărârea Guvernului nr. 174/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, cu modificările și completările ulterioare, se precizează următoarele:

„(1) Șomerii prevăzuți la art. 17 din lege, care realizează venituri din activități autorizate potrivit legii, vor beneficia de indemnizație de șomaj în condițiile art. 34 alin. (1), respectiv alin. (3) din lege, dacă dovedesc că acele venituri, determinate potrivit art. 6, nu depășesc valoarea indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă în vigoare în luna pentru care se face dovada.

(2) *Prin activități autorizate potrivit legii se înțelege activitățile economice desfășurate de persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și/sau întreprinderi familiale conform legii sau exercitarea profesiilor liberale potrivit dispozițiilor legale speciale*”.

În concluzie, aleșilor locali nu le sunt aplicabile dispozițiile art. 34 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 76/2002, potrivit căreia beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care nu realizează venituri sau realizează venituri mai mici decât indemnizația de șomaj, deoarece nu sunt respectate condițiile specificate în cadrul normelor de reglementare a textului normativ în discuție, și anume veniturile realizate nu sunt din activitățile precizate în alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 174/2002.

2. Propunerea legislativă conține reglementări lacunare, lipsite de claritate și necorelate cu celelalte reglementări din cuprinsul Legii nr. 76/2002.

Modalitatea confuză și contradictorie de redactare a textelor preconizate a fi modificate este determinată, în principal, prin utilizarea sintagmei „*și cumulează indemnizația de șomaj cu venituri mai mici decât aceasta, în condițiile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 393/2004*”. Sintagma anterior menționată reflectă doar scopul soluțiilor preconizate, iar nu intenția de reglementare, în sensul stabilirii condițiilor în care persoanele vizate prin această inițiativă legislativă ar putea fi incluse în categoria beneficiarilor indemnizației de șomaj.

Prin urmare, trebuia să fie redată corect intenția reală de reglementare, asigurată corelarea și integrarea armonioasă cu celelalte dispoziții din corpul Legii nr. 76/2002, precum și respectarea semnificațiilor conceptelor definite prin acest act normativ.

În acest sens, semnalăm, spre exemplu că, potrivit art. 5 pct. VII din Legea nr. 76/2002, „*indemnizația de șomaj*” reprezintă „*o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolvenților instituțiilor de învățământ care nu s-au putut încadra în muncă*”.

Partea introductivă a textului alineatului (1) al art. 17 din Legea nr. 76/2002 – alineat în conținutul căruia este cuprins textul lit. c), prevede:

„*În vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art. 16 lit. a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații:*”.

Textul art. 16 lit. a) la care face trimitere partea introductivă a textului art. 17 alin. (1) prevede una dintre situațiile care conferă persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă calitatea de beneficiari ai prevederilor legii sus-menționate, și anume: „*a) au devenit șomeri în sensul prevederilor art. 5 pct. IV lit. c)*”. Așadar, potrivit acestor prevederi, aceste persoane nu au loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii,

venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă, în vigoare.

Totodată, se impune a se lua în considerare și dispozițiile art. 34 alin. (1) din aceeași lege, care prevăd condițiile cumulative pentru acordarea indemnizațiilor de șomaj pentru șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) și anume:

„a) au un stagiu de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

b) nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;

c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;

d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate”.

3. Precizăm că *Expunerea de motive* trebuie să îndeplinească exigențele prevăzute de art. 138 alin. (5) din Constituție, care dispune că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

De asemenea, în ceea ce privește evaluarea implicațiilor financiare asupra bugetului general consolidat, se impune a se atașa fișa financiară, elaborată potrivit art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, precum și declarația prevăzută de art. 13 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor - Viorel PONTA

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**
Președintele Senatului